REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

Broj P1-8747/09

ZAPISNIK

od 26. veljače 2013.g.

o održanom očevidu na licu mjesta tijekom sudbenih dana u Visu

Prisutni od suda:

BRANKO MALENICA
(predsjednik vijeća-sudac)

Ivana Sladkov
(zapisničar)

Pravna stvar:

Tužitelj: JELKA VITALJIĆ

Tuženik: MARGA FELANDA i dr.

Radi: utvrđenja prava vlasništva i upisa u z.k. knjige

Predsjednik vijeća sudac otvara glavnu raspravu u 12,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: osobno sa pun. Miroslavom Vitaljićem, odvj. u Rijeci

Za tuženika: pod 1-8 nitko, dostava poziva za privremenog zastupnika uredna

Utvrđuje se kako su na lice mjesta pristupili sudski vještak za geodeziju Rajko Radišić i svjedoci Blaženko Vitaljić, Matejo Kuljiš i Nives Dokoza, dok nije pristupio svjedok Vicko Mariani, koji je po kazivanju tužiteljice spriječen zbog bolesti. Svjedoci se udaljavaju s lica mjesta do ponovnog poziva.

Pun. tužitelja predlaže da se ročište održi u odsutnosti uredno pozvanih tuženika.

Sud donosi

rješenje

Ročište će se održati u odsutnosti privremenog zastupnika tuženika pod 1-8.

Utvrđuje se kako je 31. siječnja 2013. zaprimljen podnesak tužiteljice, kojim dostavlja imena i adrese svjedoka.

Pun. tužiteljice izlaže kao tijekom postupka.

Pristupa se očevidu.

Tužiteljica pokazuje sucu i vještaku predmet spora.

U naravi riječ je o okućnici kuće tužiteljice u Komiži, anagrafske oznake Penica 13, odnosno o dijelu vrta koji je položen sjeverozapadno od njenog spomenutog objekta. Predmetna površina materijalizirana je sa sjeverne strane i predstavlja ju ograda od starih metalnih stupova između kojih je razvučena metalna žica, dok je s istočne strane u pitanju betonski ogradni zid na koji je postavljena ista ograda kao već spomenuta. Zapadnu granicu predstavljaju ostaci starog kamenog suhozida - kolnjika, koji se proteže u smjeru sjever – jug, dok preostala južna granica ovog vrta nije materijalizirana, međutim ista je vidljiva iz razloga što graniči sa dijelom tužiteljičinog dvora, čija je površina betonska. Sporna površina zatiče se obrasla travom, a u njenom sjeverozapadnom dijelu vidi se nasad artičoka tužiteljice.

Napominje se kako se na predmetnu nekretninu pristupa isključivo s betonskog dvora okućnice tužiteljice i ona čini dio jedinstvene cjeline.

Vještak obavlja potrebna mjerenja i identifikaciju prijepora te njegovo fotografiranje, a detaljnije će se očitovati u svom pisanom nalazu i vještvu.

Pristupa se saslušanju svjedoka.

Poziva se

SVJEDOK: NIVES DOKOZA, pok. Ante, 53 god, iz Komiže, Tina Ujevića 16, građevinski inspektor, zaposlenik Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja, nesrodna, upozorena po zakonu, upitana izjavljuje:

Ja sam rođena u kući u prvom susjedstvu predmetne nekretnine i pamtim kako je ovdje sporna nekretnina i tada predstavljala sastavni dio okućnice tadašnjeg vlasnika Johana Zamberlina koji je sagradio ovu kuću i u nju dolazio tijekom ljetnih mjeseci. Po mom saznanju spomenuti je ovu nespornu kuću koristio sa čitavom okućnicom, uključujući i vrtom za koji me pitate, na samostalan, neosporavan i neometan način i mi susjedi držali smo ga vlasnikom. Ja sam po završetku osnovne škole otišla u Split na školovanje, međutim i do danas redovito dolazim u Komižu u svakom slobodnom trenutku, tako da mi je pitanje posjeda prijepora poznato i nakon odlaska. Znam da je Johan Zamberlin prodao ovu kuću s cjelokupnom okućnicom tužiteljici i njenom suprugu Blaženku Vitaljiću, koji je rodom iz Komiže i navedeni vlasnici su po stupanju u posjed izveli radove na uređenju kuće i okućnice, međutim, njen ovdje sporni dio ostao je praktički istovjetan kao iz vremena Zamberlina. Dakle, po mom saznanju i obitelj Vitaljić koristi ovdje spornu nekretninu na jednako neupitan način kao i njihov prednik.

Na vaše pitanje poznajem li tuženike u ovoj pravnoj stvari s čijim me imenima upravo upoznajete, odgovaram negativno i dodajem kako su u pitanju očito poznata komiška prezimena, ali o konkretnim osobama nemam saznanja.

Na pitanje pun. tužiteljice je li joj poznato kako se zvala supruga Johana Zamberlina, odgovaram kako je spomenutog nadživjela njegova udovica Štefanija Zamberlin i ona je prodala Vitaljićima predmetnu nekretninu.

Drugo nemam što za dodati.

Daljnjih pitanja svjedoku nema.

Svjedok ne potražuje trošak.

Poziva se

SVJEDOK: MATEJO KULJIŠ, pok. Cvjetka, 65 god, iz Rijeke, J. P. Kamova 44A, profesor fizike, zaposlen u I Riječkoj hrvatskoj gimnaziji, nesrodan, upozoren po zakonu, upitan izjavljuje:

Ja sam rođen u Komiži, gdje sam živio sve do 1962.g. kada sam otišao u Rijeku na školovanje gdje i danas živim, međutim u Komiži sam u svakom slobodnom trenutku. Poznata mi je nekretnina za koju me pitate jer je moja kuća u drugom susjedstvu, a kuća mog šogora se nalazi na suprotnoj strani, tako da sam uistinu često prolazio ulicom Gurnji put ispod koje se nalazi ova kuća s okućnicom.

Sjećam se kako je na ovom zemljištu kuću izgradio Ivo Zamberlin koji je živio i radio u Zagrebu, a u Komižu je dolazio tijekom ljetnih mjeseci, budući je u ovom gradu i rođen. Nemam detaljnijih saznanja otkud Zamberlinu ovo zemljište, a moguće da ga je stekao kupnjom jer je njegova obitelj bila u vlasništvu nekretnina koje se nalaze nešto niže, odnosno bliže centru grada. U svakom slučaju Zamberlin je izgradio ovu kuću i uredio njenu okućnicu te cjelokupnu nekretninu koristio na samostalan i neosporavan način, barem meni nije poznato da se oko ovoga vodio ikakav spor.

Znam da je negdje nakon početka Domovinskog rata obitelj Zamberlin prodala ovu čitavu nekretninu tužiteljici, odnosno njenoj obitelji, ali vam detalje oko tog posla ne znam. Ono što sam imao prilike vidjeti jest da su članovi obitelji Vitaljić po stupanju u posjed nastavili koristiti nekretninu na jednako samostalan i neosporavan način kao prodavatelji, dakle i ovdje spornog dijela vrta.

Kada me pitate za ove ogradne zidove i metalne stupove, moram kazati kako nisam tome pridavao značaja, stoga ne znam tko ih je izgradio.

Drugo nemam što za dodati.

Daljnjih pitanja svjedoku nema.

Svjedok ne potražuje trošak.

Poziva se

SVJEDOK: BLAŽENKO VITALJIĆ, pok. Andrije, 66 god, iz Komiže, Penica 13, umirovljenik, suprug tužiteljice, nesrodan sa tuženima, upozoren po zakonu, upitan izjavljuje:

Ja sam rođen u Komiži gdje sam završio osnovnu školu, a potom sam otišao u Split gdje sam završio srednju pomorsku školu i nakon toga sam dvije godine plovio, a nakon toga doselio u Rijeku gdje sam živio do prije par godina, kada sam se po umirovljenju vratio u Komižu, uz napomenu kako sam barem za života u Splitu redovito dolazio roditeljima u Komižu.

Kao komižaninu poznato mi je da je na mjestu današnje kuće bilo zemljište koje je koristila obitelj Zamberlin, uz napomenu kako ono nije korišteno u poljoprivredne svrhe, tek nešto povrtlarica. Inače, u ovom predjelu bile su uglavnom štale ili pomoćni objekti komižana, a ne i stambeni objekti.

Pamtim kako je Ivo Zamberlin do 1975.g. izveo gradove na čišćenju postojećeg zemljišta i gradnji kuće koju i danas možete vidjeti, uz napomenu kako je spomenuti živio u Zagrebu, a dolazio u ovu kuću sa suprugom Štefanijom tijekom ljetnih mjeseci i u slobodnim trenucima. Zamberlinovi nisu imali potomaka, a Ivo je preminuo početkom 90-ih godina i njegova supruga iskazala je namjeru prodati kuću, budući nije više imala interesa dolaziti u Komižu, a ja sam čuo za tu informaciju i sa Štefanijom sam postigao dogovor u pogledu kupnje kuće i pripadajuće okućnice.

Moram kazati kako je ugovor 1994.g. sklopila moja supruga, a ovdje tužiteljica Jelka Vitaljić sa Zamberlinovom udovicom Štefanijom, a ja sam znao već iskazanu priču iz ranijih godina tako da nisam uopće dovodio u pitanje vlasništvo ove kuće s okućnicom i prijepor. U svakom slučaju supruga i ja smo po stupanju u posjed započeli s uređenjem kuće sukladno svojim interesima i predmetni dio okućnice koristimo kao dio te cjeline na samostalan i neosporavan način kako su ga koristili i Zamberlinovi.

Moram napomenuti kako je predmet spomenutog ugovora bio ne samo sporni dio okućnice, nego i preostali nesporni dio, uključujući i kuću i Štefanija Zamberlin prije sklapanja ovog ugovora pokazala je tužiteljici i meni svoj vlasnički list iz kojeg je proizlazilo da je ona uistinu vlasnica. Međutim, tek prilikom upisa u zemljišne knjige ustanovili smo da naša prodavateljica nije bila vlasnica cjelokupne površine okućnice, već da bi to bili meni nepoznati suvlasnici, a ovdje označeni kao tuženici, radi čega je tužiteljica i ustala predmetnom tužbom.

Na pitanje pun. tužiteljice je li prodavateljica i fizički pokazala što bi bio predmet njenog pravnog posla sa tužiteljicom 1994.g., odgovaram potvrdno, budući je Štefanija Zamberlin meni i tužiteljici pokazala cjelokupno zemljište koje nam prodaje uključujući i sporni dio na kojem je tada na nešto većoj površini rastao artičok.

Drugo nemam što za dodati.

Daljnjih pitanja svjedoku nema.

Svjedok ne potražuje trošak.

Pun. tužiteljice predlaže da sud, sukladno načelu ekonomičnosti postupka, na današnjem ročištu sasluša i tužiteljicu koja je stigla u Komižu iz Rijeke i dolazak na slijedeća ročišta predstavljao bi joj nepotreban trošak.

Sud donosi

rješenje

Izvest će se dokaz saslušanje tužiteljice kao parnične stranke.

TUŽITELJICA: JELKA VITALJIĆ, pok. Petra, 58 god, iz Rijeke, Hegedušićeva 23, dipl. oecc, zaposlena u Plovput Split, Plovno područje Rijeka, nesrodna sa tuženima, upozorena po zakonu, upitana izjavljuje:

Od 1991.g. u braku sam s Blaženkom Vitaljićem, danas saslušanim svjedokom, uz napomenu kako sam nekoliko godina prije toga s njim započela dolaziti u Komižu u kojoj je rođen i u kojoj i danas živi njegov brat kojeg smo tada posjećivali.

Nemam što posebno dodati iskazima svjedoka koji su prethodno saslušani, budući oni i imaju više saznanja nego ja, a tek mogu potvrditi iskaz svog supruga kako smo čuli da Štefanija Zamberlin prodaje ovu kuću s pripadajućom okućnicom i nakon što smo postigli sporazum u pogledu njene cijene, 1994.g. sam sa spomenutom sklopila kupoprodajni ugovor. Prodavateljici sam odmah isplatila dogovoreni iznos, a ona me potom odmah uvela i u posjed, kako kuće, tako i okućnice, uključujući i ovaj sporni dio. Moram kazati kako je čitav objekt s pripadajućim dvorom i vrtom izgledao praktički istovjetno kao i danas, a suprug i ja smo poduzeli tek neke manje radove na dotjerivanju i uređenju.

Nisam imala razloga posumnjati u vlasnički status prodavateljice, posebno što mi je pokazala i vlasnički list za nekretninu koju sam kupovala. U posjed sam fizički uvedena u njegovoj ukupnosti, a prilikom uknjižbe sam ustanovila kako se temeljem ugovora ne mogu upisati kao vlasnica, budući to nije bila ni Štefanija Zamberlin, a nakon svega sam saznala kako je u pitanju nekretnina posebnog katastarskog broja na kojoj su kao suvlasnici upisani meni, a i mom suprugu nepoznate osobe.

Na pitanje pun. tužiteljice je li joj prije sklapanja ugovora Štefanija Zamberlin pokazala i ovdje sporni dio zemljišta kao predmet prodaje, odgovaram potvrdno i dodajem kako se prema prijeporu ne odnosim kao nekom posebnom dijelu okućnice već kao dijelu njene cjeline.

Drugo nemam što za dodati.

Daljnjih pitanja tužiteljici nema.

Pun. tužiteljice moli od suda jedan primjereni rok kako bi dostavio kupoprodajni ugovor iz 1994.g. i povijesni posjedovni list za predmetnu nekretninu. Ustraje u saslušanju danas izostalog svjedoka Vicka Mariania.

Sud donosi

rješenje

Nalaže se vještaku za geodeziju Rajku Radišiću u roku od 60 dana izraditi skicu lica mjesta na kojoj će prikazati i identificirati pokazanu nekretninu te ucrtati sve ono što je današnjim očevidom evidentirano.

Nalaže se tužiteljici u roku od 15 dana dostaviti u dovoljnom broju primjeraka dokaze na okolnost svoje aktivne legitimacije u ovoj pravnoj stvari te povijesni posjedovni list Ureda za katastara u Visu od 1953.g.

Udjeljuje se privremenom zastupniku tuženika pod 1-8 rok od 15 dana radi eventualnog očitovanja na današnje iskaze, odnosno radi dostavljanja eventualnih dokaza i dokaznih prijedloga, uz napomenu kako će sud u protivnom, a nakon pribave geodetskog vještva, zaključiti raspravljanje i odluku donijeti na temelju stanja u spisu.

Slijedeće ročište radi saslušanja Vicka Mariania biti će određeno izvanraspravno, a po udovoljenju od strane vještaka za geodeziju.

Nakon što je nazočnima pročitan sadržaj zapisnika, isti u znak suglasnosti vlastoručno potpisuju.

Zapisnik s današnjeg ročišta dostaviti privremenom zastupniku tuženika pod 1-8.

Dovršeno.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

Broj P1-8747/09

Z A P I S N I K

od 10. rujna 2013.g.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Splitu

Prisutni od suda:

BRANKO MALENICA
(predsjednik vijeća-sudac)

Anita Plazibat
(zapisničar)

Pravna stvar:

Tužitelj: JELKA VITALJIĆ

Tuženik: MARGA FELANDA I DR.

Radi: utvrđenja

Predsjednik vijeća sudac otvara glavnu raspravu u 11 .30 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: osobno
Za tuženika: pod 1 – 8 nitko, dostava poziva uredna

Utvrđuje se kako je na današnje ročište pristupio uredno pozvani svjedok Vicko Mariani koji se udaljavaju izvan sudnice do ponovnog poziva.

Tužiteljica predlaže da se ročište održi u odsutnosti uredno pozvanog privr. zastupnika tuženika.

Sud donosi

r j e š e n j e

ročište će se održati u odsutnosti privr. zastupnika tuženika .

Utvrđuje se kako je 22. ožujka 2013.g. zaprimljen podnesak tužitelja s prilozima koji je dostavljen privr. zastupniku tuženika, dok je 29. travnja 2013.g. zaprimljen nalaz vještaka za geodeziju koji je dostavljen parničnim strankama.

Tužiteljica izlaže kao tijekom postupka. Nema primjedbi na nalaz vještaka za geodeziju. Opoziva punomoć dosadašnjem punomoćniku te predlaže da sud sva pismena ubuduće šalje njoj neposredno na adresu u tužbi.

Pristupa se saslušanju

Poziva se

Pozvati privr. zastupnika tuženika uz zapisnik s današnjeg ročišta.

Dovršeno.